

սպառնայ մեր գոյութեանն վատանզներէն ամենէն սոսկալին արտազաղթն է, ան, որ անձամբ չէ կրցած զաղթել, սրտով զաղթած է արդէն: Ժողովուրդը այսօր յուսաբեկ կը լըէ իր զաթանը, այն զաթանը, որու սիրոյն համար հազարաւոր տարիներ արին-արցունքի մէջ լողաց, բայց չթողուց զայն, յուսալով թէ օր մը պիտի կըր նայ աղատ ապրիլ հոն (աղատ ըսելով պէտք է հասկնալ կեանքի, պատւոյ և ինչքի ապահովութիւն): Բայց այժմ իր վերջին յոյսն ալ կը մեռնի, ան ալ հաւատ չունի ոչ բուն երկրի և ոչ ալ երկրի տիրոջ վրայ: Հայ ժողովուրդը սոսկալի ամսցեալը մոռնալով՝ բացարձակ անկեղծութեամբ սահմանադրութեան փարեցաւ, գրկելով իր դահիճը իրը և զարարարաբ: Բայց ինչ տուաւ իրեն սահմանադրութիւնը Սկիզբն իրը անդրանիկ պառող Աղանան հրամցուց: իսկ իր վերջին բաժինը եղաւ չարաչար յուսախարութիւններ... Հողային խնդիրը գործադարձ է... «Ի՞նչ, միթէ տէրմը չունի՞նը» կը լուրի աղեպատառ ձայն մըթիւրքահայատանի խորերէն: Ա, ժմ շատեր իրենց հայեացքը ռուսական արծիւին սեեւած ունին, բայց արծիւը շարժելու արամադիր է: Ա՛յս, մենք անկախ Հայատան չէ որ կերպենք, այլ կախուած հայը վար առնել իր յաւիտենական կախաղանէն... պաշտպան ձեռք մը, որ գոնէ առայժմ անկարելի դարձնէր կոտորածները...»

Այժմ ժամանակ է, որ քազաքական կազմակերպութիւնը կուսակցական թիւու ոգին մէկ կողմ շպրտած, իրենց եսը իրանացնեցուցած ժողովրդի գերագոյն շահերու առաջ, վեհ: Կաթողիկոսի, սրբազն պատրիարքի, ազգ-երեսփոխանական ժողովի հետ ձեռքի սուած միասնարար ճիզզ թափեն միակութիւն ցուցնէ: Քիւրդերու մէջ շաբժում կարելի է սպասել միայն կրօնական հողի վրայ մզուած պիօպազանդայով, անխուսափեալին ուղղուած քրիստոնեայ ազգաբնակութեանց դէմ: Զարաչար պիտի սիամական կառավարութիւնը կառավարութիւն: Այս պատասխանի անդամները ամսցեալը մըթիւրքահայատանի խորերէն: Ա, ժմ շատեր իրենց հայեացքը ռուսական արծիւին սեեւած ունին, բայց արծիւը շարժելու արամադիր է: Ա՛յս, մենք անկախ Հայատան չէ որ կերպենք, այլ կախուած հայը վար առնել իր յաւիտենական կախաղանէն... պաշտպան ձեռք մը, որ գոնէ առայժմ անկարելի դարձնէր կոտորածները...»

Հայ ժողովուրդը սոսկալի ամսցեալը մըթիւրքահայ անմար, եթէ ռամկավարներն յաջողին իրենց թեկնածուն աթոռին զուած իրենց բարձրացնել:

Այս է բուն պատճառը, որ հասարակութեան միտքը սարսափով պատած է ընտարութեան սոյն նախօրեակին, և ակնկատոյց անոր արդինքին կը սպասուի:

Հողի պակասութիւնը մեր մէջ զգալի է, չը նայած որ գուք կը տեսնէր դաշտեր, անապատներ՝ դատարկ, անմշակ, բայց և այնպէս կարիք է զգացվում պէտքական հոգերը աւելացնել, ոոր զաշտեր արհեստական ջրանցքներով ոոռոգելով:

Մեզ մօտ ջրվող պիտանի բոլոր հողերը բոնված են արտերով, այդիներով, բանջարանոցներով, մարգերով, գիւղացին հազիւթէ այդ հողերը վարէ բամբակի համար, քանի որ բամբակազործութիւնը, ջնորիւթիւնը նահասպետականներու թեկնածուն՝ նախագահ Տաֆու երկու օր առաջ մամուլին միջոցաւ աղբարարեց ժողովրդին, թէ հանրապետականները եթէ կրսնցնյառաջիկայ թէ այդ հողերը վարէ բամբակի համար, քանի որ բամբակազործութիւնը, ջնորիւթիւնը նահասպետական մշակման ձեւի, չէ տակերը չքաւորութեան պիտի մատնուի ու բնակչութիւնը պիտի ենթարկուի 1896-ի տարաբազդ միճակին: Տեսակ մը ուրկէ հայը կարենայ անցնել գոնէ քիչ վեաններով... Զիթեամ թէ հայուն հոչակուած վերջին խէր մը տեսնելու յոյսով օրորուի:

Ուստի, պէտք է կառավարութիւնութեան և ակնկալութեան բարձր րից, օգնութեան:

Այլ, Ընդհակառակը, աղատ անջուր հողերը պէտք է տայ բոլոր ցանկացողներին և ասպարէկ բանայ մըցութեան և ինքնուրոյն դործունէութեան:

96-ական թուականներու սպաննութիւնն ազնաժամային օրենքուն:

թուրդական հարստահարութեանց վերջ տա-

թիւնը անհետացման վտանգում է գտըն-
ով գործադրվում է Ֆրանսիայում: Առաջին մեծ ծաւա-
լով կանք է բրկրում վիրա-
կարութեալ կօնդրէսում ակադեմիկ Ժիդ
և ինչ է ասում. «Ֆրանսիան նման է
արի գլխի, որը անդադար հալչում է»:
Կասապէս ծնունդը տարչ-ցտարի պակա-
տ է, 1872 թ. նա հաւասար էր 960,000
ու, 1901-ին՝ 857,000-ի, 1909-ին՝
,000-ի: Ազգաբնակութիւնը 1880 թւից
ժմ մում է միւնոյն 39 միլիոնի սահ-
ուում: 1907 թ. մահվան թիւը 19,000-ով
լի էր ծնունդից, 1911 թւին միւնոյն
ուունոյն երեխաւի աճումը գույք:

III

Մենք այսքան մանրամասնորէն կանգ ա-
ռանք՝ թէ վերոյիշեալ ոռւսաց կօնդրէսի և
թէ քրանսիական, որովհետեւ վիժումը սկը-
սել է տարածվել և մեղ մօտ, ինչպէս այդ
առիթ հնգ ունեցել գիտել մեր պաշտօնա-
վարաթեան ժամանակ նոյնիսկ գիտական
ազգաբնակութեան մէջ Եւ այդ գէպերում,
քանի որ ոչ մի քժիշկ յանձն չէ առնում
զիմողների լինդիլը կատարելու, բացա-
տրելով թէ դրա վատանգաւորութիւնը և թէ
օրէնքի առաջ մեծ պատասխանառութիւ-
նը, ուստի նրանք զիմում են հասարակ
գործադրող բժիշկների, մանկապարզուների

մանիայից 12—13 անգամ պակաս է: Ին հաշտով՝ Գերմանիայում ազգաբնակչությունը աւելանում է տարին 900,000 ով և այժմ այնտեղ հաշվում է 65 միլիոն: Զինորական մինիստր Մեսսիմի հաշումը ԱՄՀակա Ն 244.

Բայց առաջարկվելիք միջոցները՝ ըստ Ազգագոծի՝ հազիւ թէ ցանկալի հետևանքներ տան: Միակ արմատական միջոցը այն է, որ ազգաբնակութիւնը՝ երկու սեռի՝ զիտակցի վիճման վրանգաւորութիւնը՝ առողջութեան համար եւ զօրայ, որ այդ ճանա- գէմ և այլն:

Վայց առաջարկվելիք միջոցները՝ ըստ Ազգագոծի՝ հազիւ թէ ցանկալի հետևանքներ տան: Միակ արմատական միջոցը այն է, որ ազգաբնակութիւնը՝ երկու սեռի՝ զիտակցի վիճման վրանգաւորութիւնը՝ առողջութեան համար եւ զօրայ, որ այդ ճանա- գէմ և այլն:

Եւ քանի որ, ինչպէս իրանց զեկուցումների մէջ ցոյց տուին մասնագէտ բժիշկները, վիճումը մի շատ վտանգաւոր, յաճախ մահաբեր ակտ է, ուստի պիտի քարոզի

գերա երիտասարդ են: Մի ուրիշ անգամ զի- մեց ինձ մի գեղեցկունիք, խնդրելով միջոց ցոյց տալու որ երկխայ չը լինի, որով հատե Յ երեխայ ունի և չէ կարող նրանց պահել: Ինչպէս երկուում է, գիւղօրայքում ակսել է գործադրվել արհեստական վիճումը զանազան միջոցներով՝ գլխաւորապէս ծանր ուսն մեռոնեամել ի առն Արեւադասէն:

Եթէ Բ. Աղասարեան

Արմացուցած է... Շինչ, Միթէ տէրմը չու-
հնջք» կը լսուի աղեպատառ ձայն մըթիւրքա-
սյաստանի կորերէն։ Ա, ժմ շատեր իրենց
այեցքը ուստական արծիւին սկսուած ունին,
այց արծիւը շարժելու տրամադրէր է։ Ա՛յ,
նը անկախ Հայաստան չէ որ կերազենք,
ու կախուած հայը վար առնել իր յաւիւ-
նական կախազանէն... պաշտպան ձեռք
ը, որ գոնէ առայժմ անկարելի դարձնէր
ուսուածները...»

Սյժմ ժամանակ է, որ քազաքական կազ-
ակերպութիւնները կուսակցական թթու-
էն մէկ կողմ շրբտած, իրենց հսը խո-
սրհցուցած ժողովրդի գերազոյն շահերու-
ուաշ, Վեհ, Կաթողիկոսի, սրբազան պատ-
րաքի, ազգ, երեսփոխանական ժողովի հետ
ու ձեռքի տուած՝ միասնաբար ճիզ թա-
ն, միջոցներ ստեղծեն ազատելու ժողո-
րդը սպառնացող վերահաս փացումն, ս-
մանակ է, որ խորհող գլուխներ ի յայտ
ոն ցուցնելու համար յարմար ելք մը՝
ըկէ հայը կարենայ անցնիլ գոնէ քիչ
ասներով... Զգիտամ թէ հայուն հոչակուած
ըջին խելքը որչափ պիտի օգնէ մեզ այս
սաժամային օրերուն։

Հայկ Տէվկանց

ԷՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽՕՐԵԱԿԻՆ

Ուստր, 25 հոկտ. (ն. տ.)

Ամերիկայի Մխացեալ-Պետութիւններու
հանուր աղդաբնակութեան մէջ արդէն-
սեր է մահոզութիւնը յառաջիկայ նա-
զականական ընտրութեան այս նախօրեա-
ն, որ իր մէջ շատ մը անսակնախներ ու
սպասելիններ կը պարունակէ, որոնք խո-
վէս պիտի ազգին 90 միլիոնէ աւելի
սկզութեան մը տնտեսական կեանքին
ոյ:

Նախազական ընտրութիւնը՝ հասարա-
թեան, մտքին վրայ կը ձգէ տեսակ մը ա-
ռեկամ և իրական սարսափի, որովհետեւ
որ հետ զուգորդված է էապէս ժողովը
երջանկութիւնը կամ դժբաղդութիւնը:
Երջին 16 տարիներուն մէջ միշտ յազթող
ըս եկած են հանրապետականները, ո-
յ ձեռքին մէջ ըլլալով երկրին արդիւ-
երութեան մեծագոյն մասը՝ հասարա-
թիւնը կրցած է ապրիլ կեանքի եթէ ոչ
եզոյն՝ զէթ լաւագոյն պայմաններուն
ու, թէև ժամանակի այս երկար ընթաց-
ժողովութեան ունեցեր է յաճախ տըր-
նջի ու դժգոհութեան վազանցուկ պա-
մներ, որոնք հիմնաւոր և տնկական ըլ-
հերի եղած են և չեն կրցած անոր մէջ
դնել:

Նախապետական նախազահներու պաշտօ-
արութեան միջոցին՝ երկրին արդիւնա-
ութիւնը բաւական յաջող երեխով ա-
ռ յառաջադիմած է, այնպէս որ՝ բան-
սկան մասսան կրցած է աշխատութիւն-
ել շարունակ ու իր բազուկներուն ար-
քը հանգստաւէտ վայելել Սյսպէս ե-
է և վերջի 4 տարիներուն, նախազան
տի պաշտօնավարութեան:

Կ ուամկավարական նախազահներու
ունակարութեան՝ երկրին արդիւնա-
թիւնը կիսով չափ սոււազել զատ՝ դադ-
է գրեթէ աշխատաւորութիւնը, ու
ին մէջ երկան եկեր է այնպիսի չքա-
թիւն ու թշուառութիւն, որ կառա-
կան աժանագին ճաշարաններ ու
տուններ բացուած են խեղճերուն հա-
սպէս եղած է, կը պատմեն, 1892—
ին, որ ժամանակ պաշտօնի գլուխ կը
էր կրօվը Քէվանու Սյս պարազան
ումով կը վերջինն անոնք, որոնք
զդութիւնն ունեցեր են այդ տարինե-
Ամերիկայի մէջ ապրելու:

Ենալի գառն իրականութիւնը աչքի
ունեցողներ ոյն նախազուշակութիւ-
նեն և յառաջիկայ նախազական

ով նա ամենամեծ յանցանք է գոր-
իր ազգի զէմ, որը կարող է ան-
սալ, եթէ արդպէս շարունակվի նրա
էօմալտուզիանիզմը։ Պէտք է զար-
ել այդ ուղղութեամբ ազգասիրութիւ-
ասարակութեան մէջ ամեն տեսակ մի-
րով՝ թէ դպրոցների, թէ գրականու-
և թէ դասախիութիւնների և այլն։
է սոյնպէս հոգալ բազմանդամ ըն-
քների մասին, և այդ արդէն կարող է
ինքը պետութիւնը և առաջարկած ժողովը պատուի թիւնը։

III

Ք այսքան մանրամասնորէն կանգ ա-
թէ վերցիշեալ ուսուաց կօնդրէսի և
առանխական, որովհետեւ վիժումը սկը-
տարածվել և մեղ մօտ, ինչպէս այդ
անք ունեցել դիտել մեր պաշտօնա-
թեան ժամանակ ույժիսկ գիւղական
նակութեան մէջ եւ այդ դէպքերում,
որ ոչ մի բժիշկ յանձն չէ առնում
ուրի խնդիրքը կատարելու, բացա-
թէ դրա վտանգաւորութիւնը և թէ
առաջ մեծ պատասխանառութիւ-
ստի նրանք դիմում են հասարակ
ըներին կամ զաղոսնի վիժման գործով
ուղղներին Գիւղօրայքում նոյնպէս
ըս սկսել է տարածվել, թէն աւելի
պատասխանութիւնու։

